

lempede. Endvidere er Bestemmelserne i Justitsministeriets Bekendtgørelser Nr. 217 af 21. Juli 1934 og Nr. 263 af 1. December 1936 om Loftet over Bageovne og dertil hørende Indfyrringsrum i Erhvervsvirksomheder paa Landet indføjet i Lovteksten.

Til § 12.

Bestemmelsen er omredigeret, men svarer i Hovedsagen til den nugældende Bestemmelse.

Til §§ 14 og 15.

Henvisningerne er ændret i Overensstemmelse med de fremsatte Forslag.

Til § 18.

Forslaget til nyt Stk. 2 fremsættes ud fra lignende Betragtninger som Forslaget til § 9, Stk. 1, Afsnit i.

Forslaget til Tilføjelse til det nuværende Stk. 2 tilsigter at optage Bestemmelserne i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 52 af 19. Februar 1934 om Forbud mod Petroleumsløgter, der ikke er sikrede mod Forskydning af Glasset, i selve Loven.

I det nuværende Stk. 6 er det paabudt, at Gasbordplader og Væggene herved skal være af eller beklædte med uantændeligt Materiale. Ifølge nærværende Forslag kræves det yderligere, at Beklædningen skal være modstandsdygtig overfor Stød.

Forslaget til nyt Stk. 8 angaaende Benyttelse af Primusapparater og lignende, hvilket Forslag hidrører fra Bygningsbrandforsikringsnævnet, skyldes navnlig Erfaringerne fra de i de senere Aar paa Strandarealer i stort Antal opførte Sommerhuse. Denne tætte Bebyggelse, der ofte bestaar af Træhuse, opført af Ejerne selv, uden Ildsted, men med mere eller mindre velholdte Primusapparater, medfører ved uheldige Vindforhold Fare for omfattende Brande med Tab af Menneskeliv. De foreslaaede Foranstaltninger vil efter Nævnets Skøn kunne udføres for gennemsnitlig ca. 5 Kr. pr. Kogepads.

Det i det nuværende Stk. 10 indeholdte Forbud mod Anbringelse af Stakke af Halm eller Hø nærmere end 8 m fra Bygninger foreslaas efter Indstilling fra Dansk Brandværns-Komités Landudvalg nu udvidet til ogsaa at gælde Stakke af utærsket Sæd, da disse maa anses for lige saa brandfarlige som Stakke af Halm og Hø. Da det nævnte Landudvalg har udtalt, at det vil være værdifuldt for det mindre Landbrug at kunne have Stakke af utærsket Sæd liggende nær ved Bygninger i Tiden mellem Høst og næste 1. Februar foreslaar man dog, at Forbudet begrænses til at

gælde i Tiden fra 1. Februar til Høst.

Stk. 11 foreslaas ændret saaledes, at den samlede Størrelse af et Træoplag bliver afgørende for, om Politimesterens Tilladelse udkræves til dets Anbringelse, medens der i den gældende Bestemmelse kun lægges Vægt paa Oplagets Grundareal.

Til § 20.

Forslaget til nyt Stk. 1 svarer til de nugældende Regler med følgende Ændringer:

Det foreslaas, at der fremtidig saa vidt muligt kun maa ansættes faguddannede Skorstensfejere, og at Rensning og Udbrænding af Skorstenene kun maa foretages af de fast ansatte Skorstensfejere. Forslaget svarer med enkelte Ændringer paa dette Punkt til de af Justitsministeren i 1922 og 1925 fremsatte Forslag til Brandpolitilov (Rigsdagstidende 1922—23, Tillæg A. Sp. 2671—2672, 1924—25, Tillæg A. Sp. 6419—6420 og 1925—26, Tillæg A. Sp. 2773—2774); men Bestemmelserne udgik ved Behandlingen af Forslaget paa Rigsdagen (Rigsdagstidende 1925—26, Tillæg B. Sp. 311, 314—315, 2059 og 2061). Der ytrede dog allerede under Rigsdagsforhandlingerne fra Justitsministerens og anden Side nogen Betænkelighed ved at opgave Forslagets oprindelige Bestemmelser paa dette Punkt (jfr. saaledes Rigsdagstidende 1925—26, Landstingets Forhandlinger Sp. 685 og 690, Folketingets Forhandlinger Sp. 5062—5063 og 5065—5066).

Naar Ministeriet nu paa ny optager Forslaget fra 1925, beror det paa den siden Lovens Ikrafttræden stedfundne Udvikling. Der er i de senere Aar af Justitsministeriet udfærdiget adskillige nye Bestemmelser angaaende Forhold vedrørende Brandpolitilovgivning, til Dels med ret detaljerede Forskrifter, hvis rette Forstaaelse naturligt kræver et vist Fagkundskab. I denne Forbindelse kan henvises til, at det ikke blot ifølge § 20 er Skorstensfejers Pligt i Forbindelse med Skorstensfejningen at efterse, om der er Mangler ved Skorstenen, men at det ogsaa ifølge §§ 51 og 53 paahviler ham at afholde Brandsyn og være Politiet behjælpelig med Overholdelsen saavel af samtlige Lovens Forskrifter som af de i Henhold til Loven givne Enkeltforskrifter. Det har da ogsaa vist sig, at Tilsynet som Regel er blevet udført mere effektivt, hvor det er bestridt af en faglært Skorstensfejer, end hvor Skorstensfejeren ikke er faglært. I øvrigt gaar Tendensen allerede nu over hele Landet bortset fra ganske enkelte Amter i Retning af at ansætte flere faglærte Skorstensfejere. Ifølge nogle af Skorstens-